Lietas arhīva Nr. K29-0175-22/8
ECLI:LV:RLPT:2022:0421.11089042920.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 21. aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese G.Čepule,
piedaloties prokuroram A.Vitkalovam,
aizstāvim A.Krievam,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, /pers. A/, personas kods /personas kods/, prombūtnē saskaņā Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmo daļu, apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kādi paredzēti Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā turpmāk norādītajos apstākļos:

2020. gada 4. janvārī ap plkst.00.40 /pers. A/, atrodoties SIA "/nosaukums/" degvielas uzpildes stacijas veikalā /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nolēma izdarīt zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, no veikala tirdzniecības plaukta paņēma vienu alkometra stendu 100 EUR vērtībā, paslēpa virsjakā un aizgāja no veikala, par to nesamaksājot.

Tādā veidā /pers. A/ nozaga SIA "/nosaukums/" piederošo mantu 100 EUR vērtībā.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt /pers. A/, izdarīja zādzību nelielā apmērā turpmāk norādītajos apstākļos:

2020. gada 17. janvārī ap plkst.06.20 /pers. A/, atrodoties SIA "/nosaukums/" degvielas uzpildes stacijas veikalā /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nolēma izdarīt zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, no veikala tirdzniecības plaukta paņēma vienu iepakojumu, kurā bija viens Fiocco dvieļu komplekts 29,99 EUR vērtībā, viens Fiocco dvieļu komplekts 27,99 EUR vērtībā, viens Fiocco vannas dvielis 29,99 EUR vērtībā un divi Fiocco vannas paklāji, katra vērtība 29,99 EUR, kopējā vērtība 59,98 EUR. Tad /pers. A/ ar paņemto preču iepakojumu iegāja tualetē, kur novilka virsjaku un paslēpa iepakojumu virsjakā. Pēc kā /pers. A/ izgāja no veikala, par paņemtajām precēm nesamaksājot.

Tādā veidā /pers. A/ nozaga SIA "/nosaukums/" piederošās preces kopējā vērtībā par 147,95 EUR.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt /pers. A/ būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko un psihotropās vielas šādos apstākļos.

/pers. A/, būdams 2019. gada 25. septembrī brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz 2019. gada 16. decembrim, neatļauti lietoja narkotisko vielu - hašišu (marihuānu), psihotropās vielas -metamfetamīnu, amfetamīnu, sakarā ar ko tika aizturēts 2019. gada 16. decembrī, plkst.3.32 /adrese/.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta kriminālatbildība Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētā /pers. A/ klātbūtne tiesas sēdē panākta tikai 31.08.2020., kad viņš tika konvojēts no ieslodzījuma vietas. Tiesas izmeklēšana netika uzsākta, jo apgalvoja, ka vēlas slēgt vienošanos ar paša izvēlēto aizstāvi. Pēc tam piedalījās sēdē 05.10.2020., kad apliecināja, ka vainu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas par nodarījumu 04.01.2020. neatzīst, 17.01.2020. – atzīst daļēji, pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas atzīst, kā arī apstiprināja lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi šai pēdējā daļā. 12.11.2020. iesākta cietušā, liecinieku pratināšana. 15.11.2020. /pers. A/ tika atbrīvots no ieslodzījuma vietas un kopš tā laika uz vairākkārtējām pavēstēm neatbildēja un piespiedu atvešana rezultātu nedeva, drošības līdzekļa noteikumus nepilda, kas lika secināt, ka /pers. A/ no tiesas vairakkārt ir izvairījies, kādi vērtējami attaisnojuma apliecinājumi nav tikuši uzrādīti un ir būtiskas šaubas, ka tāds vispār var eksistēt. Tādēļ ļoti novilcinātā procesa dēļ, uzklausot dalībnieku viedokļus 18.01.2022. nolemts iztiesāšanu veikt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmo punktu, jo nav to liedzošu apstākļu, - apsūdzība uzrādīta par diviem mazāk smagiem noziegumiem un vienu kriminālpārkāpumu, attaisnojušies citi likumā paredzētie priekšnoteikumi, tādu risinājumu ir atbalstījuši dalībnieki. Šai gadījuma lietā veicama pilna pieradījumu pārbaude. /pers. A/ prombūtnē viņa interešu ievērošanas uzraudzību veica viņa paša izvēlēts aizstāvis.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā atzina, viņam vēl klātesot tiesas sēdē pat lūdza neveikt pieradījumu pārbaudi, bet izskatot lietu apsūdzētai personai prom esot, jebkurā gadījumā ir veicama pilna pieradījumu pārbaude.

Pirmstiesas kriminālprocesā /pers. A/ šai daļā arī ir vainu atzinis, pēc apsūdzības uzrādīšanas 29.04.2020. (2. sēj.lietas 78. lapa) apstiprināja savas lietā jau sniegtās liecības, atzīstot vainu.

Aizdomās turamās personas /pers. A/ 10.02.2020. nopratināšanas protokolā (2.sēj.lietas 39.lapa) fiksētas viņa liecības, ka 2019. gada maijā (pieļauj, ka 8. maijā) bija aizturēts ar aizdomām par atrašanos narkotisko vielu iespaidā, nogādāts uz narkoloģisko ekspertīzi, lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības ar brīdinājumu par atkārtotu narkotisko vai psihotropo vielu lietošanu, glabāšanu, pārvadāšanu gada laikā rezultēšanos ar kriminālatbildību ir saņēmis savā dzīvesvietā. Ir lietojis amfetamīnu un marihuānu, ar ko ticis uzcienāts, pats neiegādājās. Pēc tā 16.12.2019. aizturēts, nogādāts uz ekspertīzi, kur nodeva analīzes un piekrita rezultātiem. Vai vielas lietojis tai pat dienā, vai kādas dienas iepriekš, neatceras. Apliecinājis, ka narkologa uzskaitē neatrodas un viņam nav izrakstīti nekādi medikamenti. Vainu atzīst un nožēlo.

Izteikumā attiecībā par pārstāves /pers. F/ liecībām izteica repliku, ka nosauktajā dvieļu komplektā nav bijis tas, kas varēja būt, bijušas kaut kāda

mulāža un tik nemaksā, kā tiek prasīts.

No VP /nosaukums/ darbinieka /pers. I/ ziņojuma (2. sēj.lietas 2. lapa) redzams, ka patrulēšanas laikā 16.12.2019. plkst. 03.29 /adrese/ ir ievērots vīrietis ar aizdomīgu uzvedību, sarunas laikā ievērots, ka viņa acu zīlītes nereaģē uz gaismu, runa ir lēna un nesakarīga. Ir noskaidrotas, ka tas ir /pers. A/, viņš aizturēts un nogādāts uz ekspertīzes iestādi.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. I/ apliecināja savā ziņojumā fiksēto informāciju, vairāk šobrīd par jau rakstiski minēto neko papildus neatceras. /pers. A/ viņam nav pazīstams.

No 16.12.2019. (plkst.04.24) medicīniskās pārbaudes protokola Nr. 7488 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai (2. sēj.lietas 8.-9.lapa) redzams, ka pēc personas apskates, kurā ir apstiprinātas liecinieka ziņojumā norādītās pazīmes, pacients noliedzis narkotisko vielu lietošanu, ir izdots bioloģiskais materiāls analīzes veikšanai. Kompleksā ar Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr. 11490 (urīnā atrasts amfetamīns, metamfetamīns, tetrahidrokanabinola skābe) konstatēts narkotisko un psihotropo vielu ietekme. Ekspertīzes izmaksas kopā 150,50 EUR.

No 12.-13.02.2020. eksperta atzinuma Nr. /numurs/ (2. sēj.lietas 36.-37.lapa) redzams, ka eksperts Narkologs ir vērtējis jautājumu par iespējām vielu atliekām saglabāties personas organismā vai uz ķermeņa virsmām kopš 08.05.2019. Norādītie vielu un vielu zīmju saglabāšanās termiņi ir atšķirīgi un maksimālais nav ilgāks par 30 dienām (tetrahidrokanabinola skābes hroniskas lietošanas gadījumā). Eksperts atzinis, ka narkotiskās un psihotropās vielas, kas tika konstatētas /pers. A/ urīnā 08.05.2019. nevarēja saglabāties līdz 16.12.2019.

No 25.09.2019. lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 407/19/PC326194 (2. sēj. lietas 11.-12. lapa) redzams, ka /pers. A/ par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46. pana 1. daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu (08.05.2019.) ir sodīts ar naudas sodu, kā arī ir brīdināts, ja gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas neatļauti iegādāsies vai glabās narkotiskās vai psihotropās vielas nelielā apmērā vai neatļauti lietos narkotiskās vai psihotropās vielas, tiks saukts pie krimināltatbildības pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1. daļas. Pēc pievienotā pavadraksta redzams, ka lēmums ticis nosūtīts /pers. A/ uz viņa paša nosaukto adresi.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā (divi noziedzīgi nodarījumi) pēc būtības nenoliedza, bet norādīja, ka ir pretenzijas par nosaukto zagtās mantas apjomu un vērtību.

Nopratināts 14.04.2020. (1. sēj. lietas 32.lapa) kā aizdomās turamais ir abos gadījumos ir veicis zādzības DUS /nosaukums/ /adrese/, - pirmā reizē pēc preces aplūkošanas no stenda paņemot alkometra stenas, ko ielika to virsjakas iekšpusē, tad devās uz tualeti, kur jaku aiztaisīja un izgāja no DUS. Otrā reizē paņēma no stenda dvieļu un paklājiņa komplektu, ko līdzīgi iznesa ārā paslēpjot rokā nestā virsjakā, to darījis, jo nopirkt preci nebija naudas, plānoja to pārdot, lai iegūtu naudu, 20.04.2021.

Kā apsūdzētais pēc apsūdzības uzrādīšanas /pers. A/ 25.05.2020.(1.sēj. lietas 83.lapa) liecinājis, ka apsūdzību saprot, abās zādzībās vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo, detalizētas liecības sniegt nav vēlējies.

Apsūdzētā /pers. A/ vainu viņai inkriminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā apstiprina cietušā pārstāvja un liecinieka liecības, rakstveida pierādījumu to kopumā un savstarpējā sakarā:

- par 04.01.2020. veikto zādzību

No cietušās pārstāves (tiesas sēdē liecinieces) /pers. N/ iesniegumā fiksētā, pievienotā akta kopijas un sniegtās liecības (1. sēj.lietas 2.-3., 26.lapa) redzams, ka 07.01.2020. policijas iestādei ir paziņots par notikušu zādzību SIA /nosaukums/ /adrese/. Vainīgais nav noskaidrots, bet fakts konstatēts pēc videonovērošanas ierakstiem, kas izdoti. Zagtās preces nosaukums – alkometra stenas, vērtība 100,00 EUR (notikuma apstākļi aprakstīti, ka pārdevējs ir gatavojis ēdiena pasūtījumu apmeklētājiem vīrietim un sievietei, bet otrs vīrietis pa to laiku no stenda nozaga alkometra stenus). Pirkums par pārtiku pēc čeka 04.01.2020. plkst.00.43. Pieteikta materiālā kaitējuma kompensācija 100,00 EUR apmērā.

28.02.2022. tiesas sēdē lieciniece /pers. N/ faktiski apliecināja tos pašus jau fiksētos faktus. Nozagta tika mulāža no stenda, noskatījās videoierakstu pēc darbinieka nodotās informācijas par notikušo, tas notika naktī un atbildīgais pārdevējs no rīta paziņoja, ka mulāža ir pazudusi no stenda.

No pievienotām fotoizdrukām un apskates protokola (1.sēj. lietas 14.-19.lapa) redzams, ka DUS veikalā ienāk vīrietis, kas tiek atpazīts kā /pers. A/, pēc tam ienāk vīrietis ar sievieti, kas atbraukuši ar automašīnu Opel Zafira /nosaukums/, visi trīs sarunājās un sieviete /pers. A/ uzrunā vārdā, jautā par cigarešu nopirkšanu. Vīrietis ar sievieti pasūta ēdienu, bet /pers. A/ staigā pa veikalu un no stenda paņem iepakojumu, ko paslēpj zem jakas, aiziet uz tualetes telpu, plkst. 00.46 iziet no veikala par preci nesamaksājot.

- par 17.01.2020. veikto zādzību

No cietušās pārstāves (tiesas sēdē liecinieces) /pers. P/ iesniegumā fiksētā, pievienotā akta kopijas un sniegtās liecības (1. sēj.lietas 9.-12.lapa) redzams, ka 23.01.2020. policijas iestādei ir paziņots par notikušu zādzību SIA /nosaukums/ /adrese/. Vainīgais nav noskaidrots, bet fakts konstatēts pēc videonovērošanas ierakstiem, kas izdoti. Zagtās preces nosaukums – divu dvieļu komplekti, vannas dvielis un divi paklājiņi, vērtība 147,95 EUR (notikuma apstākļi aprakstīti, ka pārdevējs ir gatavojis ēdiena pasūtījumu apmeklētājiem vīrietim un sievietei, bet otrs vīrietis pa to laiku no stenda nozaga dvieļus). Pieteikta materiālā kaitējuma kompensācija 147,95 EUR apmērā.

Tiesas sēdē 21.04.2022. lieciniece /pers. P/ apstiprināja tās ziņas, kas jau fiksētas lietā un savu sniegto liecību lietā. Pieteikumā policijai preces cenu ņēma no grāmatvedības programmas datorā. Zādzības laikā pati klāt nebija, tikai noskaitījās videoierakstu, prece netika atgūta. Materiālo kaitējumu piesaka tikai tādos gadījumos, ja prece nav atgūta.

No tiesas sēdē noskatītiem videonovērošanas ieraktiem DVD-R diskā no cietušā uzņēmuma videonovērošanas kamerām, pievienotām foto izdrukām un apskates protokola (1.sēj. lietas 20.-25.lapa) redzams, ka veikala telpā ienāk sieviete un vīrietis, vīrietis tik atpazīts kā /pers. A/, sieviete pasūta ēdienu, /pers. A/ staigā pa veikalu, no stenda paņem lielu iepakojumu, aiziet uz tualetes telpu, plkst.6.21 iet projām no veikala, turot novilkto virsjaku rokās un nemaksājot par preci.

No cietušās pārstāves /pers. F/ 14.04.2020. sniegtās liecības (1. sēj.lietas 28.lapa) redzams, ka viņa kā drošības speciālists veica novērošanas kameru ierakstu pārbaudi un pamanīja zādzības veikšanu, pēc inventarizācijas noskaidrots, ka ir nozagts komplekts ar dvieļiem un paklājiņiem vienā iepakojumā par kopējo summu 147,95 EUR, pieteikta kaitējuma kompensācija minētā apmērā. Komplekts vairs nav dabā pieejams un pārstāve nevar sniegt precīzus paskaidrojumus par izmēru, bet ir zināms, ka iekšā bija četras kompakti saliktas paciņas.

12.11.2020. un 21.04.2022. tiesas sēdē cietušā pārstāve /pers. F/ ar liecību faktiski apliecināja 17.01.2020. veiktās zādzības zināmos apstākļus, nozagts bija vairāku dvieļu komplekts, kas atradās vienā komplekta iepakojumā, cena tika ņemta no piegāžu dokumentiem un pēc pārdošanai paredzēto preču kases cenas. Pārstāve notikuma gaitu vēlāk ir redzējusi videonovērošanas ierakstā. Veikalā bija pieejami arī identiski dvieļi arī atsevišķi, bet tas bija viens nedalāms komplekts, par ko arī tiek uzturēta kaitējuma kompensācija. Nav informācijas par to, ka kāds būtu centies atgriezt preci, atlīdzināt kaitējumu vai panākt izlīgumu.

No 05.11.2019. precu pavadzīmes-rēķina Nr. CKLV07343 (1. sēj. lietas 190. lapa), kas ir grāmatvedības uzskaites dokuments redzama cena, par kādu SIA /nosaukums/ ir iegādājies FIOCCO produktus, proti divu viesu baltu vai zilu dvieļu komplekts par 10,00 EUR, vannas balts dvielis 24,00 EUR, balts vai zils paklājiņš par 5,00.

Kopumā par abām zādzībām SIA /nosaukums/ pārstāvis /pers. R/ 28.02.2022. tiesas sēdē paskaidroja faktiski to pašu, kas līdz šim redzams no citiem pieradījumiem, viņam arī ir bijis pieejams tikai videoieraksts, no kura arī ir noteikts, kas ir bijis nozagts. Tā bija akcijas prece (dvieļu komplekts) par uzlīmēm pieejama, otrajā zādzības gadījumā bija alkometra iepakojums apmēram mapes izmērs, lai arī tur bija mulāža, bet arī tam ir vērtība un tas ir veikala inventārs, precei, ko pārdod, ir cita vērtība. Piedaloties videoieraksta apskatē pārstāvis apstiprināja, ka vieta, no kurienes /pers. A/ ir paņēmis vēlāk iznesto grūti identificējamo paku 17.01.2019. no stenda, kur atrodas akcijas preces, kas ir tekošajā momentā.

Citus pierādījumus dalībnieki nenorādīja.

Kriminālprocesa likuma 511. panta otrajā daļā noteikts, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam, savukārt, Kriminālprocesa likuma 512. pantā noteikts, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām, spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125. panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Savukārt, Kriminālprocesa likuma 124. panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Kā pierādījumus kriminālprocesā var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19. panta prasībām jebkuras saprātīgas šaubas, ko nav izdevies novērst, vērtē par labu apsūdzētajam, bet runa ir par saprātīgām un nenovēršamām šaubām, nevis jebkuriem iebildumiem, kas vien tiek izteikti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1. pantu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes. Saskaņā ar Kriminālprocesa likumu kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Visus nepieciešamos un pietiekamos faktus apliecina tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi, paša apsūdzētā /pers. A/ liecības, par ko nav radušās šaubas, tie ir savstarpēji papildinoši, viens otru apstiprinoši. Atliek tikai pārbaudīt pierādīto apstākļu atbilstību attiecīgos likuma pantos paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem.

Nav ziņu, kas neļautu /pers. A/ uzskatīt par noziedzīgu nodarījumu subjektu (pilngadīgs, nav konstatētas pieskaitāmības, rīcībspējas vai tiesībspējas problemātikas). Viņam bija iespēja un motivācija veikt prettiesiskas darbības, ko viņš nenoliedz ne narkotisko un psihotropo vielu lietošanas gadījumā, ne abās zādzībās pēc būtības.

Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmā daļa paredz noziegumu, ko panta dispozīcija definē: narkotisko vai psihotropo vielu neatļauta izgatavošana, iegādāšanās, glabāšana, pārvadāšana un pārsūtīšana nelielā apmērā bez nolūka tās realizēt vai narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu lietošanu, ja to izdarījusi persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu.

Kā redzams, tad lietā ir konstatētas noziedzīga nodarījuma sastāva un kvalificējošās pazīmes, kas konkrētajā gadījumā gan ir personificēts un šaurāks, kā panta dispozīcijā paredzētais viss iespējamo vielu un darbību komplekss, – /pers. A/ kā personai, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu. inkriminēta psihotropo vielu neatļauta lietošana, kas ir pilnīgi pietiekami saukšanai pie kriminālatbildības un atbilst likumā paredzētajam.

Vielu apjoms tiek klasificēts pēc likuma "Par Krimināllikuma Spēkā stāšanās un piemērošanas kartību" 2. pielikuma "Latvijā kontrolējamās narkotiskās vielas, psihotropās vielas un prekursori un to nelikumīgas aprites iedalījuma apmēri". Vielu piederību aizliegtām vielām, esamību no /pers. A/ organismā, attiecināmību tieši uz attiecīgajā laikā fiksēto likumpārkāpumu, klasifikāciju apliecina un satur arī ekspertu sniegtie atzinumi, par ko nav nekādu šaubu ne par rezultātu, ne par ekspertu kompetenci. Liecinieka - policijas darbinieka sniegtā informācija liecībā un ziņojumā par personas reibuma ārējām pazīmēm nav speciālista sniegts atzinums, bet izklāstīti aktuālie novērojumi, kas bija par pamatu tālākai kvalificētai pārbaudei. Bez tam, ir neapšaubāms pierādījums – lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, ka /pers. A/ sodīšanu hronoloģija nodarījuma laikā atbilst arī prejudiciālai pazīmei, – viņš ir persona, kas gada laikā pirms tam ir izdarījusi tādā paša rakstura un satura likumpārkāpumu ar administratīva pārkāpuma raksturu un kompleksā ar noteikto sodu ir bijusi brīdināta par turpmāku kriminmāla rakstura atbildību līdzīgu darbību veikšanas gadījumā. Šai apsūdzības daļā pats /pers. A/ arī ir atzinis savu vainu un nav pieteiktas nekādas pretenzijas, nav pamata nekādām šaubām vai pierādījumu nepietiekamības atzīšanai, lai gan pieradījumu klāsts ir skaitliski neliels, bet attiecināms uz pierādīšanas priekšmetu un šo procesu vispār.

Nav šaubu, ka noziedzīgs nodarījums veikts tieši ar tādām darbībām un tādā veidā, apstākļos, kā norādīts apsūdzībā.

Noziedzīga nodarījuma objekts ir sabiedriskā drošība narkotisko un psihotropo vielu jomā. Protams ir jāpiekrīt, ka lietojot persona kaitē tikai savai veselībai, tomēr lietotājs jebkādā veidā iegādājoties kārtējo devu arī veicina nelegālo apreibinājumu realizācijas biznesu, atkarīgās personas nereti gan nolūkā iegūt līdzekļus jaunu vielu iegādei, kā arī jau esot vielu ietekmē bieži neprognozējami izdara krimināli sodāmus noziedzīgus nodarījumus kā pret citām personām, tā pret īpašumu, tādejādi radot maksimāli augstu pastarpinātu sabiedrisko bīstamību.

Noziedzīgu nodarījumu ir iespējams veikt tikai un vienīgi tīši ar tiešu nodomu, jo nav ziņu, kas liecinātu par neapzinātu apreibināšanu, pats apstiprinājis, ka kādi paziņas viņu ir uzcienājuši un viņš nav atteicies, tātad vēloties veikt tieši tādas darbības, proti gūt apreibinājumu, nav iemesla uzskatīt, ka viņš nebūtu bijis informēts arī par iespējamām sekām kriminālatbildības veidā, ko viņš pats ir apstiprinājis savās liecībās.

Tādejādi tiesai nav šaubu, ka apsūdzētā /pers. A/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, ir konstatēts pantā paredzētais noziedzīga nodarījuma sastāvs un kvalificējošas pazīmes un prejudiciālie apstākļi. Tādejādi ir taisāms notiesājošs spriedums.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas dispozīcija definē noziedzīgu nodarījumu: zādzība, krāpšana vai piesavināšanas nelielā apmērā, izņemot šā likuma 175. panta trešajā un ceturtajā daļā, 177. panta trešajā daļā un 179. panta trešajā daļā paredzētos noziegumus. Konkrētā gadījumā apsūdzības dispozīcija ir šaurāka par paredzētiem gadījumiem un definēta kā zādzība nelielā apmērā abos gadījumos. Summa katrā no abiem gadījumiem par preču kopsummu salīdzinoši ir mazāka par zādzības izdarīšanas brīdī noteiktā minimālo mēnešalgu, kas tobrīd bija 430,00 EUR. Robežu, kad zādzība tiek uzskatīta par izdarītu nelielā apmērā nosaka likums "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta pirmā daļa, - nodoms ir bijis iegūt noziedzīga nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma laikā nepārsniedza LR noteikto minimālo mēnešalgu. Tādejādi šis kvalificējošais noteikums jebkurā gadījumā atbilst kvalifikācijai pēc attiecīgā panta un daļas.

Kā redzams, pēc lietā esošiem pierādījumiem primārais ir videoieraksts no abu tirdzniecības vietu novērošanas kamerām. Abos gadījumos ir veiktas gandrīz identiskas preces iegūšanas un iznešanas darbības, abos gadījumos pēc ieraksta persona ir atpazīta kā /pers. A/. Abos gadījumos viņš pats atzīst zādzības izdarīšanu, apstrīdot tikai tirdzniecības uzņēmuma pieteikto mantas vērtību. Pārējie pierādījumi lietā – cietušā pārstāvju un liecinieku mutiski vai rakstiski sniegtā informācija jau izriet no videonovērošanā fiksētā un tā atstāsta liecībās un apskates protokolā. Vienā gadījumā ir aiznesta prece – vannas komplekts no dažādu krāsu un lielumu dvieļiem un paklājiņiem, ko /pers. A/ apstrīdēja, kā fiziski neiespējamu un otrā gadījumā apstrīdot reklāmas stenda parauga vērtību.

Tiesas sēdē tika iztaujāti visi dalībnieki, noskatīts par videoieraksts par vannas komplekta zādzību un noskaidrots, ka alkometra stenu zādzības gadījumā noziedzīga nodarījuma priekšmets bija nevis tirdzniecības prece, bet veikala inventārs, reklāmas stends, kam arī ir sava vērtība, pie tam īsto alkometru cena ir augstāka. Tādejādi ir atzīstams, ka /pers. A/ pirmajā zādzībā no SIA /nosaukums/ tirdzniecības vietas ir nozadzis alkometru reklāmas stenda elementu, kas faktiski ir veikala inventārs un cietušā manta 100,00 EUR vērtībā.

Otrā gadījumā apsūdzētais bez komplekta apjoma arī apstrīdēja dvieļu-paklājiņu kvalitāti, apgalvojot, ka tā arī bijusi mulāža un nekam nederīga manta. Veikala pārstāvis ir iesniedzis piegādes dokumentu – preču pavadzīmi, kas apliecina, ka tādā prece veikalā bija piegādāta, pēc sniegtiem paskaidrojumiem, pēc zādzības konstatēšanas tikusi veikta preču inventarizācija, pēc ieraksta redzamā vietā ir atradusies prece, kas bija nopērkama ar akcijas uzlīmēm. Šobrīd tāda prece vairs veikalā nav. Vienā paņemtajā iepakojumā bija četras kompaktas tekstilpreču paciņas, kas sakrīt arī ar ierakstā redzamo izņemšanu no plaukta un priekšmeta gabarītu, ko /pers. A/ aiznes uz tualetes telpu un pēc tam rokās apsegtu ar virsjaku iznes no veikala telpas. Veikala pārstāvis un lieciniece apliecināja, ka vietā, kur paņemts priekšmets, atradās tāda veida prece, paņemtais priekšmets atbilst pēc lieluma iznestajam, inventarizācijā apstiprinājās tieši šī komplekta iztrūkums. Lai arī akcijas tirdzniecībā tirgotājs ir izmantojis nepietiekamas kvalitātes produktus, kas neatbilst /pers. A/ vai kāda cita prasībām, neatbilst priekšstatam par mīkstiem lietas ietilpības frotē materiāla vannas dvieļiem, tas nenozīmē, ka tādu preci var zagt un par to neatlīdzināt radušos zaudējumus, ja prece nepatīk vai nav pietiekami kvalitatīva. Bez tam, ir redzams, ka attiecībā uz vannas komplektu piegādes dokumentos ir uzrādīta mazāka summa, bet par zagtu nosauktās preces vērtību, kas pēc darbinieku liecinātā tika uzrādīta pēc kases datorā fiksētās vērtības, ir lielāka. Uzņēmējdarbības, šai gadījumā komerciālās darbības, galvenais pamatprincips ir gūst peļņu no preču apgrozības. Nav nekas neparasts, ja prece tiek iepirkta par zemāku cenu un pārdota par augstāku, kā ir šajā gadījumā. Cietušajam nav jāsamierinās ar iepirkuma vērtību, bet dvieļu komplekts varētu būt pārdots par tobrīd tirdzniecības uzskaitēs sistēmā noteikto cenu 147,95 EUR, pie tam neatrēķinot tā brīža atlaides, kas bija domātas uzlīmes iekrājušiem pastāvīgiem klientiem. Nav šaubu arī par to, ka /pers. A/ nav bijis legālu, īpašnieka sankcionētu tiesību attiecīgo zādzību izdarīšanas laikā aiziet ar attiecīgajiem priekšmetiem, kas abos gadījumos tika piesegti ar virsjaku, lai slēptu savas darbības.

Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgs nodarījums apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu, bez atļaujas iegūstot cietušā mantu, par to neatlīdzinot un pēc sekmīgas iznešanas rīkojoties kā ar savu. Ar šāda veida noziedzīgo nodarījumu ir nodarīts mantiskais zaudējums, cietušais ir pieteicis kaitējuma kompensāciju.

Ja arī pēc zādzību veikšanas, konstatējot, ka ir gadījies paņemt reklāmas stenda daļu vai, pēc paša vārdiem, - akcijas komplekta mulāžu, tad nekas netraucēja tos kā savām vajadzībām nederīgus atdot attiecīgajam veikalam, kas ievērojami atvieglotu paša stāvokli pat līdz varbūtībai, ka cietušais nevērstos policijā. Tādejādi abas zādzības ir bijušas veiktas ar tīši, ar tiešu nodomu, tikai vēloties iegūt dārgas mantas, bet kļūdas dēļ iegūstot tikai reklāmai derīgu priekšmetu un cerētajam neatbilstošus tekstilizstrādājumus, pretēji kā solīja uzrādītā cena.

Tiesai nav iemesla uzskatīt, ka SIA /nosaukums/ darbinieki censtos melot vai nepatiesi palielināt zagtās preces vērtību, jo tāda tika noteikta jau no pirmā paziņojuma par katru no abām zādzībām brīža, ir ņemta no veikala aktuālās vērtību un preču uzskaites, neatkarīgi no tā, vai prettiesiski iegūto mantu ieguvējs varēja vai nevarēja izmantot, vai attiecīgās preces kvalitāte bija pietiekama. Par mantu vērtību liecinājušie darbinieki ir brīdināti par atbildību un nevar gūt nekādu labumu no kompensācijas piedziņas un nav nekā ieinteresēti iznākumā, nav pazinuši /pers. A/, nav pat bijuši klāt tieši zādzību izdarīšanas brīdī.

Par rakstveida pierādījumiem nav iemesla šaubām, tie faktiski fiksē objektīvi pastāvošus apstākļus, - noziedzīgo darbību sekas, noskaidrotos apstākļus u.t.l. Tie fiksēti pienācīgā kārtā. Dalībnieku liecību fiksācijā pirmstiesas kriminālprocesā nav novēroti tādi trūkumi, lai šo dokumentu saturu atzītu par pierādīšanai nederīgu. Kā personu liecības, tai skaitā paša /pers. A/ liecības, rakstveida pierādījumi pilnībā sakrīt, elektroniski uzkrātie ieraksti viens otru apstiprina un papildina, precizē kādas ziņas par laiku. Ir bijusi iespēja patiesos apstākļus novērot videoierakstā. Nav tādu pieradījumu, kas radītu vismazākos šaubu momentus.

Tādejādi attiecībā par pierādījumiem inkriminētajā noziedzīgā nodarījumā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas šaubu nav un to ir pietiekami un abas zādzības ir notikušas tādos apstākļos, kā minēti apsūdzībā.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas un 180. panta pirmās daļas paredzēto noziedzīgu nodarījumu kvalifikāciju un sastāvu pazīmes.

Ņemot vērā noskaidroto, izdarītos secinājumus apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pierādīta uzrādītās apsūdzības apjomā un ir taisāms notiesājošs spriedums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas sankcija paredz sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu. Likuma redakcijā, kas bija spēkā nozieguma izdarīšanas laikā uzskaitījumā nebija iekļauts soda veids – probācijas uzraudzība.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija paredz sodu – brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu. Likuma redakcijā, kas bija spēkā nozieguma izdarīšanas laikā uzskaitījumā nebija iekļauts pamatsoda veids – probācijas uzraudzība.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu klasificējams kā kriminālpārkāpums, bet abi noziedzīgi nodarījumi pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu ir mazāk smagi noziedzīgi nodarījumi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu attiecībā uz apsūdzību pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, kas fiksēta ar viņa parakstu. Nav noliedzams, ka pēc būtības ir atzīta vaina par abām zādzībām nelielā apmērā, tomēr tiesai nav pienākuma atzīt to kā patstāvīgu atbildību ietekmējošu apstākli. Apsūdzētais nav bijis tendēts uz sadarbību procesā, viņa prasības un neattaisnotas prombūtnes dēļ kriminālprocess ir ieildzis un bijis jāpabeidz pēc pilnas pieradījumu pārbaudes apsūdzētai personai prom esot.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu atbildību pastiprinošs apstāklis noziedzīgos nodarījumos ir noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Pēc lietas materiāliem par /pers. A/ personu ir vērā ņemamas ziņas no lietas materiāliem un personas datu reģistriem: tiesas sēdē apgalvoja, ka pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma dzīvos /adrese/, deklarētās dzīvesvietas nav, pirmstiesas kriminālprocesā ir norādījis vairākas adreses, pats norādījis, ka ir neprecējies, ir viena apgādājama persona, izglītība 9 klases, strādājis /nosaukums/, liels skaits administratīva rakstura pārkāpumu, daudzkārt tiesāts, tai skaitā ar brīvības atņemšanas sodu, lielākā daļa lietu par noziedzīgiem nodarījumiem pret mantu un noziedzīgiem nodarījumiem pret personu un mantu, sodīts arī ar brīvības atņemšanas sodu, ko periodiski izcieš. Pēdējais spriedums: Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2021. gada 8. maijā pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, soda izpilde nav uzsākta, izsludināts meklēšanā, ir vēl trīs nepabeigti kriminālprocesi, apturēti sakarā ar meklēšanu.

Soda noteikšanā tiesai jāievēro vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma princips. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu, tādējādi soda mēram jābūt bargākam (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 8. februāra lēmumā lietā Nr.SKK 01-74/06*). Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. panta piemērošanu.

Tiesas ieskatā apsūdzētā likumpārkāpumu vēsture liecina par to, ka nav izdarīti vēlami secinājumi, neuzskata likumu ievērošanu par dzīves normu un neciena citu personu tiesības un sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības normas, turpina izdarīt arvien jaunus noziedzīgus nodarījumus ar salīdzinoši līdzīgu saturu un to izdarīšanu nav pārtraucis ne pēc sodu saņemšanas, ne arī šobrīd. Protams, ka lielākais un tiešais kaitējums lietojot jebkādas apreibinošas vielas tiek nodarīts pašas personas veselībai, tomēr ar to iegādāšanos jebkādā veidā tiek stimulēta aizliegtu vielu tirdzniecība gan kā tādā, gan arī stimulēta tās ekonomiskā puse. Izmainītas domāšanas un uzvedības personas nereti izdara citus būtiski smagākus noziegumus, kas ir būtisks risks sabiedriskai drošībai. Saskaņā ar minētā panta sankciju, ņemot vērā noziegumu raksturojumu, sabiedrisko kaitīgumu, – tos īpašos draudus, kas šai gadījumā ir vērsti pret sabiedrības velmi dzīvot drošā, veselīgā vidē, tiesa uzskata, ka sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā, bet minimālā īslaicīgas brīvības atņemšanas apmērā. Bet par atkārtotām zādzībām, ņemot vērā nodarīto zaudējumu kā par pakāpi augstāka smaguma noziegumiem piemērojams sods īslaicīgas brīvības atņemšanas maksimālā apmērā par katru.

Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda apsūdzēto cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12. pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam, kā arī ir samērīga ar nodarīto kaitējumu un ar noziedzīga nodarījuma smagumu un tendenci turpināt noziedzīgas darbības. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa, tomēr šajā gadījumā persona ir tendēta uz izvairīšanos no sadarbības ar tiesībaizsardzības iestādēm un bez piespiedu kārtā izpildāma soda likumā noteikto soda mērķu sasniegšana ir apšaubāma. Citu likuma sankcijās paredzēto alternatīvo sodu piemērošana un izpilde, līdz ar to arī sodu mērķu sasniegšana nav iespējama.

Krimināllikuma 55. panta $10.^1$ un 11. daļa liedz piemērot nosacītu sodu un nosaka iepriekš neizciestā soda izpildi pilnā apmērā. Tādējādi brīvības atņemšanas soda nosacīta izpilde būtu pretrunā kā ar likumu tā pēc lietas būtības.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ izpildāms ir vēl viens tiesas nolēmums, - Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021. gada 8. maija spriedums, kurā ir piemērots vienāds pamatsoda veids, sodus jāsaskaita pēc spriedumu kopības pēc daļēja saskaitīšanas principa, jo sods ir noteikts par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem, bet pilnīga sodu saskaitīšana tomēr būtu pārāk bargs rezultāts. Papildsods ir nosakāms pilnā apmērā, jo tas ir tikai vienā no nolēmumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks un par izciestu uzskatāmais laiks pēc savienotiem nolēmumiem.

Nav iemeslu, kas ļautu apsūdzēto atbrīvot no atbildības, soda vai vēl kādā citā veidā izrādīt kādu īpašu labvēlību. Nav iemesla uzskatīt, ka ir aizskartas kāda lietas dalībnieka tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgos termiņos. Nesaprātīgas un neattaisnojošas kavēšanās procesā nav, izņemot paša apsūdzētā /pers. A/ iniciatīvas dēļ, jo pēc tiesas pavēstēm persona nav atsaukusies, atrodas meklēšanā, tikai īsu laiku, – personai atrodoties ieslodzījuma vietā citā procesā, ir varēts panākt viņa klātbūtni.

Sprieduma izpildes nodrošinājumam /pers. A/ piemēroties drošības līdzekļi – nodošana policijas uzraudzībā un dzīvesvietas maiņas paziņošana grozāmi uz apcietinājumu, gadījumam, ja persona tiek atrasta līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim un soda izpildi jāskaita no aizturēšanas brīža.

Kā redzams, tad lietā cietušais SIA /nosaukums/ pieteicis kaitējuma kompensāciju par EUR 247,95 EUR, kas ir nozagtās un neatgūtās preces un mantas cenu kopsumma.

Tādas tiesības kriminālprocesā ir paredzētas Kriminālprocesa likuma 350., 351. pantā. Cietušais lietā ir viens, tikai abos gadījumos zādzības veiktas divās tirdzniecības vietās. Vienā no gadījumiem ir nozagts faktiski par veikala inventāru uzskatāms priekšmets – alkometra steni, kas nav prece tirdzniecībai, bet preces vizuāls paraugs reklāmas nolūkos, kam arī ir sava, no īstiem pārdošanai paredzētiem alkometriem atšķirīga vērtība. Otrā gadījumā no uzlīmju akcijas stenda tika nozagts dušas dvieļu komplekts, kas vienā iepakojumā sastāvēja no četriem dvielīšiem, viena vannas dvieļa un diviem paklājiņiem, kas ir veikala prece. Ņemot vērā to, ka galvenie iebildumi tika izteikti tieši par mantu vērtību, šis jautājums jau ir analizēts iepriekš. Cietušajam radušies zaudējumi par viņiem neatgriezeniski zudušo mantu ir cēloniskā sakarā ar /pers. A/ veiktām prettiesiskām darbībām izņemot preci no tirdzniecības uzņēmuma likumīga valdījuma bez atļaujas un bez atlīdzības. Kriminālprocesā cietušajam ir tiesības prasīt par zudušo mantu augstāko tirgus cenu, šai gadījumā tiek prasīta tā cena, kas zādzību veikšanas brīdī ir bijusi veikala grāmatvedības uzskaitē, kas saturēja gan pārdodamās preces iegādes izdevumus, gan uzcenojumu pašu tirdzniecībā, ko var uzskatīt par negūto peļņu, par inventāra zādzību tika nosaukta tikai uzkaitē esošā vērtība, jo reklāmas objekts nav pārdošanā. Tādējādi viņam ir arī pienākums atlīdzināt prasīto summu, kas spriedumā ir piedzenama no viņa par labu cietušajam SIA /nosaukums/.

/pers. A/ pēc savas iniciatīvas un arī viņa prombūtnē kā obligāti nepieciešamu procesā ir izmantojis aizstāvja palīdzību, ko apmaksāja valsts. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367. panta pirmās daļas ceturto punktu šī izmaksa ir procesuālie izdevumi, Krimināprocesa 368. panta pirmā daļa nosaka šo izdevumu piedziņu no notiesātajiem. Lietā nav ziņu, kas liecinātu par to, ka apsūdzētajam būtu kāds objektīvs atbrīvojuma no šo izdevumu atlīdzības iemesls, viņš ir darbspējīgā vecumā, var strādāt, gūt ienākumus, vai atlīdzināt radušos izdevumus.

Tā pat ir radušies procesuālie izdevumi par medicīnisko pārbaudi narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai, kas ir piedzenami no notiesātās personas, jo nav nekādu iemeslu, kas būtu izmantojami /pers. A/ atbrīvojumam no samaksas piedziņas.

Jautājums par lietiskiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Krimināprocesa likuma 240. panta noteikumiem. Lietā ir divi videonovērošanas kameru ierakstu nesēji DVD, tas ir elektroniskie dokumenti atstājami pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā noskaidroto, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā (izdarīts 04.01.2020.) un sodīt - ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem;

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā (izdarīts 17.01.2020.) un sodīt - ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem;

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma $253.^2$ panta pirmajā daļā un sodīt - ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt sodu –brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu pēc nolēmumu kopības ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021. gada 8. maija spriedumu, noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 10 (desmit) mēnešiem, ar probācijas

uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda laikā ieskaitīt /pers. A/ aizturēšanā pavadīto un par izciestu uzskatāmo soda daļu no 2021. gada 17. februāra līdz 2021. gada 20. aprīlim.

Sprieduma izpildes nodrošinājumam /pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – nodošana policijas uzraudzībā un dzīvesvietas maiņas paziņošana grozīt uz apcietinājumu un soda izpildi skaitīt no aizturēšanas brīža.

Piedzīt no /pers. A/ materiālā kaitējuma kompensāciju par labu cietušajam SIA "/nosaukums/" – 247,95 EUR (divi simti četrdesmit septiņi *euro* deviņdesmit pieci centi).

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus:

- par medicīnisko pārbaudi narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai 150,50 EUR (simtu piecdesmit *euro* 50 centi);

Procesuālo izdevumu iemaksas rekvizīti par medicīnisko pārbaudi: Saņēmējs Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040, bankas kods TRELLV22, konta Nr.LV96TREL2140091033000, maksājumā norādāms kriminālprocesa numurs.

- par aizstāvja darba atlīdzību pirmstiesas procesā un tiesas sēdē 130,00 EUR (simtu trīsdesmit *euro*).

Procesuālie izdevumu iemaksas rekvizīti par aizstāvi: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, obligāti norādāms maksājuma mērķis un kriminālprocesa numurs.

Maksājumu labprātīgas veikšanas termiņš ir 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās. Ja nav saņemts maksājumu apliecinošs dokuments, tiesa nodod izpildu rakstu piespiedu izpildei.

Lietiskos pierādījumus - 2 DVD diskus ar ierakstu no videonovērošanas kā elektronisko dokumentu, atstāt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts būs pieejams tiesā sākot ar 2022. gada 17. jūniju.

Tiesnese G.Čepule